

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1923.-ΕΤΟΣ Ε' ΑΡ. 227

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

ΚΗΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
(Οδός Ἀγίου Κωνσταντίνου 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἑτησίᾳ δρ. 50.— Ἑξάμ. δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ * Φρ 50.— * Φρ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολ. 4.— * Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Διημοσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας: 30 λεπτά ἢ λέξεις δι' ὅλους. Διὰ ποιήματα
καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

Π

Ε

Τ

Α

Λ

Ο

Υ

Δ

Α

Τ

Η

Σ

Ν

Υ

Χ

Τ

Α

Σ

Κ. ΚΟΛΜΑΝ

ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΦΑΟΥΣΤ

Το Claude Farrere

«Έχω φυσούσε ο άνεμος δυνατός, ήταν νύχτα, μια άγρια νύχτα του χειμώνα και ο Φάουστ που ήταν αδύνατο να συγκεντρώσει το μυαλό του, έκνιπτα μελαγχολικά τη μεγάλη πολυθρόνα, που είχε φιλοξενήσει άλλοτε τον περίεργο επισκέπτη του μιας νύχτας. Γι' αυτόν η ήδονη δεν είχε πια κανένα θέλγητρο, η γυναίκες και τα κορίτσια του ήταν όλα αδιάφορα κ' η θέα τους μόνον του προξενούσαν αποστροφή».

Νά τώρα, αυτή τη στιγμή ακριβώς, κάποια δυστυχισμένη κόρη, που είχαν απατήσει άλλοτε, εκτιπούσε την πόρτα του, μα όλα πια του ήταν τόσο αδιάφορα, ώστε την άφησε να φύγει χωρίς ν' ανοίξει.

Δημιουργικές εικόνες περνούσαν σάν δεινό εμπεδωμένο από την φαντασία του κ' έβγαζαν τα μάτια του, που ήταν καρφωμένα πάνω στη ορειμαία πολυθρόνα, ανοίξαν με απορία.

«Ο Διάβολος! Ο Σατανάς ήταν εκεί και τον έκνιπταζε με το σαρκαστικό του χαμόγελο».

—Καλησπέρα, δόκτωρ! Τού ελπε με μία βαθεία ειρωνική υπόκλιση.

—Στο δρόμο μου συνήντησα εκείνη τη νόστιμη ξανθούλα που έφευγε απ' εδώ, ξέρεις... και μα την αλήθεια δεν καταλαβαίνω το γούστο της, να ηγαλνεί τέτοιαν ώρα να κάνει μπάνιο μέσα στο ποτάμι.

«Ενας βαθύς αναστεναγμός ήταν η μόνη απάντησή του Φάουστ κ' ο Σατανάς εξακολούθησε με ύφος σαρκαστικό:

—Τί βλέπω!... έχω μελαγχολίες; «Ω!... Πιστεύω, δόκτωρ, μη χάνεις τις πολύτιμες στιγμές σου. Έχετε κάμποσα χρόνια ακόμη μπροστά σας, είστε νέος, ώριμος, η γυναίκες, φθάνει να θέλεις και σου ανήκουν όλες. Τί άλλο επιθυμείς;

—Επιθυμώ έντελως το αντίθετο, από εκείνο που επιθυμούσα άλλοτε, απήντησε ο Φάουστ με τόνον φωνής μελαγχολικό. Γιατί τώρα, μόνο τώρα καταλαβαίνω ότι είχα κάνει μεγάλη άνοησία τότε που υπέγραφα το άνωτο εκείνο συμβόλαιο. Τότε ήμουν γέρος, έρπειο και το μυαλό μου σκοτεινό απ' τα βιβλία κ' από τα κρανία. Ένόμιζα πως μία μόνο ήταν ετυμολογία για μένα: να ζω τρελά μεσα στη μέση της ήδονης. Πόσο εγγελαστήκα!

«Ευχε νάρθης σε μία στιγμή απελπισίας μου, μου έστησες την παγίδα, υπέγραφα το συμβόλαιο και μου επρόσφερες το ποτήρι της ήδονης τόσο γεμάτο, τόσο μεγάλο, που επνίγηκα μέσα σ' αυτό».

—«Ωστε με άλλα λόγια έκουραστήκατε, δόκτωρ; Έχετε ανάγκη από ανάπαυση. Το μόνο εύκολο και λυσιπώρο που δεν μου το είπατε άμεσα. Ξαναγίνετε λοιπόν γέρος».

—«Οχι! είπενό Φάουστ».

—Πώς όχι; Έκτος αν προτιμάτε να σάς μεταβάλω σε άσχημο ή σε φτωχό. Τό προτιμάτε;

—«Οχι! απήντησε ο Φάουστ».

—Κατάρα! Τότε αφού και αυτή η συμφωνία δεν σάς άρεσει, ακολουθήστε με!

—«Οχι! εφώνασε πάλι. Και ο Φάουστ έγεινε πελιδνός».

Πάλι όχι; «Ω! σήμερα είσθε στης κακιές σας... Αλλά δεν επιμένω και το μόνο που μπορώ να κάμω είναι να φύγω και να σάς αφήσω μόνον».

—«Οχι, μείνε! και άκουσε καλά τί θα σου πω: Θα σου ζητήσω πράγματα αδύνατα, υπερ-άνθρωπα—μα για σένα όλα είναι δυνατό. Δοικόν θέλω να χορταίνω χωρίς να τρώω, ν' αγαπώ χωρίς να κουράζομαι, να είμαι νέος χωρίς να βαρύνεται τα νεύρα μου. Νά η παρακλήσις μου που σου υποβάλλω μ' ευλάβεια...»

—«Ω! τί κίτι λίγα ζητάτε. Και αν σου κάμω όλα αυτά τότε ποια θα είναι η διαφορά μεταξύ των δύο μας; Όσοσδήποτε, έλάτε μα' ή μου και θα φροντίσω».

Τό νυχτερινό τους ταξίδι διήρκεσεν άρκετα. Είδαν διάφορα είδη μάγων, όλων των εθνικοτήτων και όταν έφθασαν κοντά σε μία λίμνην ο Σατανάς σταμάτησε και δείχνοντας μία κατοικία:

—Πηγαίνετε τώρα μόνος σας, είπε, γιατί εκεί μέσα είναι κάποιο άρωμα που με πειράζει πολύ έμε και έτσι δεν σάς ακολουθώ. Εύχομαι να σάς υποδεχθούν καλά ή Νεράιδες».

Ο Φάουστ, χωρίς να παραμένει δεύτερη πρόσκληση, επροχώρησε προς το σπίτι που του είχαν υποδείξει και εκπληκτος εδιόβασε στη σιδηρόνια πόρτα αυτές τις λέξεις:

«Ούτε θάδε ούτε διάβολος!»

«Εδίστασε λίγες στιγμές, ύστερα έσπρωξε ελαφρά την πόρτα, ένοιξε κ' εύρεθηκε μπροστά σε μερικες γυναίκες που ήταν εξαπλωμένες άπάνω σε μεγάλα κρεβάτια και έπεριτριγγυό'ονταν από πελώριες γλάστρες με φυτά και άνθη».

Κάθε τόσο, ένα ολόγυμνο μπράτσο απλώνονταν κ' έκοβε ένα άνθος, που έφερε στα χείλη κ' αυτός σάν μαγευμένος επροχώρησε και καθώς ανέπνευσε με όλη την δύναμιν των πνευμόνων του, τον έπιασε μία γλυκειά μέθη. Φαντασιώδεις όπτασιαι παρουσιάζονταν εμπρός του, σκηναί μυστηριώδεις και νόμιζε πως δεινόεονταν ένα δεινόρο πιδό αληθινό ίσως από την αληθινήν ζωή».

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του... «Έχουν παρέλθη χίλια χρόνια και ο Διάβολος περιμένει ακόμη τον Φάουστ κοντά στη λίμνη, ενώ ή λύσσα του είναι απεριόρητος που γυρίζει μόνος του στον κόσμο».

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

«Έχουν παρέλθη χίλια χρόνια και ο Διάβολος περιμένει ακόμη τον Φάουστ κοντά στη λίμνη, ενώ ή λύσσα του είναι απεριόρητος που γυρίζει μόνος του στον κόσμο».

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

Κοντά του βρίσκονταν κάποιο άνθος. Τό άρπαξε, τό μύρισε, και τό έφερε στο χείλη του...

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΖΗΛΕΙΑ

Γλυκοκοιμώσου κ' εγώ ξάγρυπνος
μισογερέμνος στο πλευρό σου,
μέ μάτια δώκωτα σ' έκνιπτα
για να μαντέψω τ' όνειρό σου.

Τό καντήλιό τό φως τρεμάμενο
ζωνιάνευε τους ίσκιους, κ' οι ίσκιαι
λές άγρυπνοι φρουροί παρόσταναν
σάν ύπνο που ή άγάπη βέλκει.

«Έξω βοοιάς σάν ταβρός άζυγος
φενυγάτος μω' άπ' τό κοπάδι,
έμουρρίζε κ' ώρμωσες κ' έσκυζε
της νύχτας τό κροστό σκούαδι».

Στης καμαράς σου εγώ την άνοιξη
τά ρόδα ανάσαινα, μα ή ζήλεια
τοό όνειρου σου που δεν τό μάντενα
μω' φλόγες τά ώχρά μου χείλια.

Τόσο, που άλόγιστα κ' άσέλογαστα
και μω' στης ζήλειας μου την τεέλλα,
τά χείλι έκόλλησα στά χείλη σου
καθώς κολλώ στη σάκρα ή βδέλλα.

Δεν ξύπνησες; μά μισανόγοντας
τά χείλη άνάλαφρα, ώ καλή μου,
μ' όλόδροσο φιλή αποκρίθηκες
σ' αυτό τό πύρρο φιλή μου.

Κρυφοχαρούμενος και σύγκομος
έγειρα πάλι στο πλευρό σου,
και τότε μόνο, τότε έμάντανα
τό ζηλεμένο τ' όνειρό σου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΓΑΠΗΤΕ ΜΟΥ ΚΥΡΙΕ,
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ:

—Καμμία γυναίκα του κόσμου δεν θα σάς επιτρέψει ποτέ να είπτετε κακό για την μόδα: είναι η θρησκεία της.

—Μήν είπτετε ποτέ σε μία κυρία ότι ή όμ-
πρέλλα της δεν σάς άρέσει, διότι δεν έκτελει
τόν προορισμό της, δεν κάνει δηλαδή καθό-
λου σκιά. Διά μίαν κομψήν κυρίαν ο ήλιος
δεν έχει καμμίαν σχέση μετήν όμπρέλλα της,
ή όποια χρησιμεύει κυρίως, για να καθα-
ρίζουν την μυτούλα; Διότι αν ήτο χρήσιμον
θα τό είχε όλος ο κόσμος και τότε δεν θα
ήτο σίχ.

ΝΟΡΑ

δειξιν της άφοσιώσεώς μου, αγωνίστηκα και
επάλαψα ακόμη και έναντιόν του έαυτού
μου και του δικού σου εγώ για να εδραιώσω
την άγάπη σου επάνω εις την πεποιθήσιν
και εις την έμπιστοσύνην. Ίσως δεν τό κα-
τώρθωσα αυτό και ίσως αυτό να είναι ή αι-
τία που χθές τό βράδυ σε είδα πλάι σ' έναν
νέο κύριο να κομματιάζεις την ύπαρξή μου
και να προσβάλλεις την όφραία θρησκεία της
άγάπης μου, χθές τό βράδυ, που σε είδα να
μου παίρνεις από την άγκαλιά μου και τό κο-
ριτσάκι σου...

«Έχεις δίκιο, Μαντέττα. Κοντά σ' έναν έγ-
κληματία, σ' έναν έγκληματία, που έσκότωσεν
ένα πρωί στά Ήλύσια έναν άνδρα, ο όποιος
κανένα κακό στον κόσμο δεν του είχε κάμει,
ή ζωή μιας γυναίκας δεν θα περνώ πάντοτε
ήρεμος. Συγχώρησε με που σε άκουσα και
έξήγησα να σε χωρίσω από τον άντρα σου,
από τον πατέρα του παιδιού σου... Μαντέττα,
συγχώρησε με και μη μιλήσης πλέον για τή
«ώη, που έζησες ένα χρόνο μέσα στο σπίτι,
που ήταν τό προσφιλέστερο δημιούργημα ενός
κακούργου».

II

—Δέν πρέπει να περάση ούτε στιγμή, κύ-
ριοι. Εγώ είμαι ο Έρρίκος Λανσάν, ο φονιάς
του Ίωσήφ Άρτώ. Τόν έσκότωσα για να
πάρω τη γυναίκα του... Συλλάβετέ με παρα-
καλώ.

III

«Έρρίκο,
Τό χθεσινόβραδυνό έπεισόδιο μέσα στο Bar δεν
ήτο τίποτ' άλλο παρά ένα παιχνιδάκι ζήλειας.
«Ω, ετυραννιόμουν πολύ όταν σ' έβλεπα να
θυμάσαι με τόση γλύκα τό Παρίσι και να μου
μιλάς συχνά για τήν κ. Μαροέλ. Με τό παι-
χνιδάκι αυτό έπίστευα πως θα σε πείσω να μ'
αγαπήσης περισσότερο, τόσο περισσότερο
όσο να μη ήληλως πειά. Τό βράδυ σε περι-
μένω με την Κικούλα στο σπίτι μας. Θέλω
να σ' άγκαλιάσω πάλι, να σ' άγκαλιάσω, όπως
τό βράδυ έκείνο στη βεράντα, καινά σου πώ
πολλά, τόσο πολλά που έσύ θα μπορούσες να
βρής την δύναμιν να με κάνης να μη ζήλευω
πλέον. «Ω, μην άργήσης, αγαπημένο μου».

IV

Είπε πολύ άργά, πάρα πολύ άργά τώρα
πλέον, αγαπημένη μου Μαντέττα.
(Μετάφρασις Α. Δ.)

PAUL RENIAU

Ο ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΖΗΤΟΥΝ ΗΘΙΚΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΔΙΑ ΝΑ ΤΑ ΝΥΜΦΕΥΘΟΥΝ

Σήμερον γίνεται έναρξις της ψηφοφορίας
και διά τους καλλιτέρους Έλληνας της Αμε-
ρικής και του εξωτερικού, οι όποιοι έχουν
όλα τα προσόντα διά να δημιουργήσουν την
νέαν Έλληνικήν οικογένειαν, την ήθικην και
ετυχημένην. Τα όνοματά των υποψηφίων
αυτών νέων θα δημοσιεύονται εις ιδιαίτερον
πίνακα. Κάθε υποψήφιος νέος, ο όποιος θα
συγκεντρώση 400 ψήφους, θα αποκτήση τό
δικαίωμα να περιληφθώ εις τόν τελικόν
πλέον πίνακα, από τόν όποιον τά κορίτσια
έξ άπάσης της Έλλάδος θα εκλέξουν τους
καλούς των συγγόνους.

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ

Τήν έβδομάδα αυτήν τα περισσότερα εκ
των αποσταλλέντων ψηφοδελτίων ανήκουν εις
αδελφούς, μητέρας και πατέρας υποψηφίων.
κοριτσιών. Ο σκοπός του έλληνοαμερικανι-
κού διαγωνισμού κατενοήθη πλέον πληρέ-
στα. Οι Έλληνες της Αμερικής, αφού επί
τόσα έτη έργησαν στην εργασία όλη την δύνα-
μιν της ψυχής των, σήμερα ζητούν ήθικά κο-
ρίτσια από όλην την Έλλάδα διά να τά ύπαν-
δρευθώ και ν' απολαύσουν μαζί με τάς
καλές και έναρέτους αυτές συγγόνους των
τά αγαθά πολυτεών κόπων και μόχθων, ν'
απολαύσουν την ώραίαν ετυχιάν μιας οικο-
γενείας Έλληνοαμερικανικής και έναρέτου.

ΟΙ ΨΗΦΟΙ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Από της 31ης Μοΐου—7 Ιουνίου απέστει-
λαν ακόμη ψηφοδέλτια:

ΟΙ κ. κ. Τήλεφος Χαριμίδης 1, Κ. Καρα-
τζάς 1, Μαγαμένο Τριαντάφυλλο 1, Σπυρ.
Καρακλίδης 1, Νικόλ. Ηλιάδης 1, Ιωάν. Μο-
νέζυλος 1, Α. Σακελλαρίου 1, Χρήστος Κα-
λής 2, Γ. Αγγέλης 1, Κ. Τρικκαλιώτης 1,

Ανάργυρος Κορινιώτης 10, Αλέξ. Τριαντα-
φύλλου 4, Νικόλ. Μορόπουλος 1, Δημ. Νι-
κολαΐδης 4, Καί αϊ κυρίες και δίδες: Μαρία
Οικονόμου 30, Έ. Αντωνιάδου 1, Αντιγ.
Ελισάου 1, Ε. Στεργιά 4, Γεωργία Παπαδο-
πούλου 2.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ο Δ ή μ α ρ χ ο ς Π ε ι ρ α ι ώ ς κ. Πα-
ναγιωτόπουλος ο πρωτοστατών εις κάθε κι-
νησιν φιλανθρωπικήν, που άφορξ την προστα-
σίαν των κορασίδων, έχει την γνώμην ότι εϋ-
θύς ως ή οικογένεια αδιαδιοργανωθή κατα-
λήλως επί των άρχων ήθικης, ο αριθμός των
ήθικων κοριτσιών θ' αύξησθί εις τροπήν επι-
τρέποντα ευόκλους προβλέψεις.

—Η δ ν ι ς Μ α ρ ί α Δ ε κ κ α, του Ξ-
δείου της Θεσσαλονίκης, φαντάζεται ότι διά
του Διαγωνισμού της «Σφαίρας» τά ήθικά
κορίτσια θα ένθαρρυνθώ και θα έμφανι-
σθώ υπερήφανα διά να διεκδικήσουν από
την κοινωνίαν τά δικαιώματά των.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΝΕΩΝ

Όνομα και επώνυμον	Αριθ. ψήφων
Jonan Coutroudos	Αμερικη 1
John Alexiou	3

Όνομα και επώνυμον	Αριθ. ψήφων
Ιωάν. Καρχαβέλλα Ναύπακτ.	10
Μαριγούλα Παπαθανασίου Α- ταλάντη	3
Μαρίκα Καλή	2
Μαρία Δράκου	1

Ο ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Όνομα και επώνυμον	Αριθ. ψήφων
Έλένη Οικονόμου Αθήναι	194
Αικατ. Λιβαθινοπούλου	15
Σοφία Βενεγάτου προσφ.	5
Δις Στεργιάδου προσφ.	5
Ζωή Πατρικίου	5
Δις Μεταξά	5
Δις Γεωργαντά	3
Δις Μακρή	2
Αρμελίνα Φωτοπούλου	7
Δις Βουτινιά	10
Αρχοντία Ιωάννου προσ.	8
Παναγ. Ιωάν. Ρήγα, Τρίπολις	2
Παρθ. Παραμερίτου, Πειραιεύς	22
Ευριδίκη Μαντζούνη, Αθήναι	10
Αταλ. Αγκωνιάδου	8
Παναγ. Σιδερά	7
Αμαλ. Θωμοπούλου	2
Κούλα Φραντζή	12
Αναστασία Μαμάη	4
Μαρία Ξενιδάκη, Χανιά	5
Παναγ. Καρχαζή, Τεγέα	7
Ροδόπη Σιμετζή, Τρίκαλα	4
Αφροδίτη Δραλίου, Ιωάννινα	10
Κατίνα Φαρφαρά, Τρίπολις	2
Κατ. Διαμαντοπούλου, Αθήναι	5
Κατ. Παπαβασιλείου, Θήβαι	3
Μαρίκα Σιμετζή, Τρίκαλα	1
Ειρήνη Μπογδανοπούλου, Ζά- κυνθος	4
Ιωάν. Καρχαβέλλα Ναύπακτ.	10
Μαριγούλα Παπαθανασίου Α- ταλάντη	3
Μαρίκα Καλή	2
Μαρία Δράκου	1

Παρακαλείσθε να γράφετε καθαρά τά όνο-
ματεπώνυμα και τάς διευθύνσεις.

ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΤΑ ΒΡΑΧΙΑ

(Ανέκδοτον)

Moderato

ΔΙ' ΑΣΜΑ

Μουσική και λόγια Α. Sol.·.

Ε - λα να πα - με στους βρά - χους 'κει πέ - ρα για να ι - δοϋ - με τη δύ - σι του Ή - λιου

Κί - άγ - κα - λια - σμέ - νοι στα χόρ - τα ε - πά - νο να κοι - μη - θοϋ - με με ξε - νοια σιά μα - κρυά - π' του

κό - σμου τα δό - λια μά - τια μα - κρυά - π' του κό - σμου την πο - νη - ριά Κύν - τα πώς γέρ -
Σάν ε - ρω - μέ -

νει πά - νο στο κύ - μα ο Ή - λιος Σάμ - πως να θέ - λει τη θά - λασ - σα να σπα -
νος πά - νο στο μέ - το - πο «Κεί - νης» Ο λ' ά να μέ - νος σκύ - βει και τη - φι

σθη
λεϊ

pp Έ λα κ' ε μεις νο φι λη θοϋμ' ο -

πώς κ' ε - κεί - νοι Ν' άγ - κα - λια - σθοϋμ' ο - πως θ' άγ - κα - λια - σθοϋ - ν κί' αϋ - τοι

ff

Coda

Fine

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΝΙΡΟΥΚΑΤΛΑ

Πιρδίκω μ' π'λι μ',
Κάηκα ού έρμους, ψ'θηκα
ούσπιρ ρέγγα Ούλλαν-
δίας, σούφρ'σα, τούν α-
γλέουρα κι τ'ν κόριζα θά
βγάνου. Μπιτ νιρό, μπιτ
δρουσά, μπιτ άνάσα. Μά-
ειδ' ή βρούσις τρ'χουνι,
μάειδ' ή παγουνιέρ'ς. Σάν
τ' σκ'λλι μ' βγήκι άπ' ό-
ξου ή γλώσσα, σάλιου
διν μ' μείνι στ' στούμα

μήτι γιά νά κ'λλήσου τ'ν φάκ'λον τ'ς παρού-
σης έπιστ'λ'ς. Έτσι μούρχιτι νά σ' πώ τό
αίμα, ρέ Πιρδίκω μ', γιά νά ξιδιψάσου.

—Άμάν, ξαμάν, κán' τ'σπιτ'νοικουκ'ρ' μ'!
Λιγ'λάκι νιρό κι καίλιασα, σάν τ'ν "Αη
Γιάνν' τ'ν Καλυβίτ' καίλιασα.

—Πού νιρό, μ' κán'... Έχου τρείς μέρις
νά πλ'θώ.

—Κύργι' έλέησουν! Θά μείνου μαθές κι' ά-
πλ'τ'ς;

—Τί νά σ' κάνου; Πλύσ' μι κρασί. Έγώ
μι δαύτου θά πλ'θώ.

—Πιθαμέν'ς, κάνε μ', είμι νά πλ'θώ μι
κρασί...

—Τότ'νις, μ' λίεει, κán' στ' Δήμαρχ' τ' πα-
ράν'νό σ'.

Στ' Δήμαρχου—στ' Δήμαρχου. Γλύφ'ντας τ'
χειλία μ' άπ' τ'δίψ' άνέβ'κα στ' Δημαρχίου.

—Ού κ. Δήμαρχου; περικαλώ.

—Διν είνι μέσα...

—Διν είνι μέσα;

—Άκα, μ' κάνει ού κλητήρ'ς. Πάει στ'
Χαλκίδα νά πιη νιρό...

Διν είνι προκ'πή αút'νη. Άπό τ'ς σφαιρ'ς
γλύτ'σις, ρι Μήτρου, άπ' τ'ς ιπιδιμίες τ'
ίδιου, άπ' τούν ξιανθ'ματ'κό τυφου, τ' χλέρα,
τ'ν Πιρδίκω ιγλύτ'σις ιπίσ'ς, άπ' τ' δίψα
διν θά γλυτώσ'ς. Δι ξέρ'ς, ρέ Πιρδίκω μ', τ'
είν' νά π'ς στ'ν άλλουν κόσμου διψ'σμένους.
Μιγάλη προουστ'λή.

—Τί διάδολου, θά λιέν κεί πάνου, διψ'σμέν'ς
μάς ήρθι ιτουτ'ς: Βγάλτι τον έξου.

Ρέ μπ'ας κι τ'
π'ηραν τ' νιράκι οί
χηματ' σ'τάδ' γιά
νά πλύν' τ' άπλυ-
τά τ'ς;

—Άκα, μ' κán'
ή κόρ' τ' σπιτ'νοι-
κουκ'ρ' μ'. Χάλασι
τ' "Υδραγωγείον...

—Νιρό, μουνέ
π'δάκι μ', τ'ς κά-
νου... Λίγουν νιρό κι
πάριμι σκλάβ' σ'.

—Έχω λιγ'λάκι
στ' στάμνα, μ' λίεει,
θά σ' φέρου γιati
σέ λ'π'άμι... Όρίστι.

Άρπάζου τ'ν μι-
σόσταμνη κι τ'φέρ-
νου ίσα στ' στόμα...

Άκςςς! Έκανα ιφ-
θ'ς κι' ιγούρλωσα
τ' μάτια μ'. Τ' κα-
ρ'υδι μ' ξιπιτάχτ'κι
κι τ' πόδια μ' τιν-
τώσαν...

—Τ' έπαθις; μ'
κάνει τ' κουρίτ'ς,
τρουμαγμένο...

Μιλιά ιγώ...

Άρπάζ' ικειν' τ'
στάμνα κι τ'ν ιξι-
τάζει λιεφτομ'ρ'ς,

— Συφουράμ!
φ'νάζει... Σο'δου-
κα άπ' τ' νιρό π' ι-
φέραμ' άπ' τη θά-
λασσα γιά τ' πιάτα!

Τιτέλεσται! Καλ-
λίτ'ρα νά σ' παν-
τριόμ'νη, ρέ Πιρδί-
κω, κι νά πέθ'να
ινδόξους παρά νά
π'θάνου τώρα άπ'
λίσσοα... Τ' αυτό ι-
πιθ'μώ κι δι' ύμ'ας.

Τα'υτα κι μένου,
για σ'κι' άντίον' μ'.
Μήτρους

Κουρνόγαλους

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ
(ΗΓΟΥΝ ΘΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ)

Ούχ έμβροθώ πλέον,
άναγνώσθαι ήγαπητοί,
όπερ νά άνδαπεξέλθω
τήν παρόν έποχή,
και γάρ του καύσου
και της λαύρας άφικαμένης
και της έμαπτο'ς καφκαλός
σφοδρώς ξεροεψηνομένης,
καθάπερ δέ μετ' άπτης
συμβράττουσιν
και οι κωνωπείς,
ούκ μ'ήν άλλα
αί σκνίψ και οι κορεείς
ποσώς έσθιν εύγενείς,
τό όποϊον

κοινώς τρελλοκομείον.

Άπαγορνπνούνδες όθεν περι αίμοποσιάν
καιροφυλαχθώσιν τό θύμα, ήγουν
τό σφάγιον διά θυσιάν.

Ούτωσί μοι έρερίχνονδαι χονδρικώς
και λιανικώς

κατ' ένανθιον τών ψαχνοειδών μερών
της σαλκός

και μοι μεταβάλλουν τόν όδόξασθον
μετά τόν άνανίαν

άτημιτηκώς έκ την άπνίαν,
τουθόπερ δέ σθερούμενος κουνουποιέας,

κοινώς χουνουπιέρας,
πανθάνω τά τοιάπτα έγωγε ό τέρας,

τό όποϊον έλλειψει ψιλίον.

Ούκ δυνάμενος ούν πεπράχσαι
διαφοροτροπικώς άπενανδιás

του μοιραίου,
άναγκασθικώς παρισθάνομεν

συναμεταξύ μας την νύξ του
άγιου Βαρθολομαίου,

τό όποϊον
ό λόγος περι πανυχίων.

Ο "Αγκαθάγγελος

REVUES ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Σ' ένα βαρέλι με ποτιστικό νερό
είδα νά καθέται ένα χελιδονάκι
και νά πληρώνη τό κακόμοιρο, ένα διάφραγμο
για ν' άγοράση μιá σταλιά νεράκι. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ
ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΑΝΕΥ ΥΔΩΡ

Έχω τέτοια καίλα από την έλλειψη του
ύδωρ, ρέ Μανιώ μου, πού
δέν τολμάω νά σο' πώ
πώς σ' διηρώ. Σάν είδα σή-
μερις τό πρ'οί πώς χάλα-
σε τό ύδραγωγείο και πώς
όλο τό πλήθος τών κατοί-
κω θά μείνη άνευ ύδωρ,
σέ συλλογίστηκα άμέσως,
Μανιώ μου. Μή σεκλητι-
στής τό παραπάς, καίσι
μου και γλυκοπήρηνο βε-
ρύκοκο. Θά σο' γίνω άρ-
τεσιανό φρέαρ και θά σέ
ποτίξω νυχθημερός. Έγώ
θάμαι ή βρούσι και σ' ό
κουβάς... Και την έσχατη
σταγών της ύπαρξίς μου
θά την δώσω γιά σένα,
περιποιημένη μου περι-
πλοκάδα. Σταλαμ α τ ι á,
σταλαματιά τρέχουν τά δάκρυά μου... Τό ξε-
ρεις, άνήλεη και άκαμψη Μανιώ, γιά σένα
άνελύθην. Κι' έτσι τώρα δέ φοβάσαι τή λει-
ψυδρία. Έννοούμαι; Όσο περι έμέ δέν πρό-
κειται νά συμβή τό τοιούτο. Και όλες ή βρού-
σες άν ξεραθ'ούνε θά μένω άμερόληπτος. Άς
είνε καλά τό κοκκινέλι του κύρ Άντρέα.
Νερό! Τί θά π'ή ρέ, νερό; Είδες, ρέ, άνθρωπο
μέ μυαλό νά π'ήν νερό; Κι' ό Ίησους Χρι-
στός τώκανε τό νερό κρασί στην Καννά, γι'
αυτό, ρέ Μανιώ, και ή εύτυχία τών ανθρώπω
λέγεται Κανάτα... Όσοι ήγνουςαν σουρομέ-
νοι προχτές κοροϊδεύανε τό Δήμαρχο και τό
ύδραγωγείο. «Κύρ Άντρέα! Κατρακύλα μας
μισή όκαδίτσα άκόμα μέ λίγο τυρί, όχι τρα-
σπαράν στήδιαφάνεια, κατάλαβες». Είς ύγεία,
κύριε Δήμαρχε. Τί έκανε λείε, δέν έχει νερορό;
Άδιαφορορώ. Τώρα τάχω κοπανίσει. Άν
είχες βάλει και του έλόγου σου σωλήνες νά
πηγαίνουνε κρασί στά σπίτια θάσουνα έν τά-
ξει. Τράβα τα τώρα. «Κύρ Άντρέα», άλλη μιá
όκαδίτσα. Πώ, πώ πώ πώ. Βάρα μας και
λίγο σαντούρι. Πώ πώ πώ.

Μή σ'ε τρομάζει τό ξε-
ρό, στεγνό τό ύδρα-
γωγείο

Τά δάκρυά μου τρέ-
χουνε ώσαν νεράκι

[κρύο.

Σκίψε νά πι'ς νά
δροσιστής ν' άνθίσης

[σάν τ'α κρύνα

Και σβ'σες μ'σ' το'ς
έρωτα την ύδατοσω-

[λήνα.

Πώ, πώ, πώ, πώ.

Έ ρέ, παναγία μου

γυνίναρα. «Κύρ Άν-
τρέα», φέρε μας και

τό έσχατοέκατοστα-
ράκι, τό ρυμουλκού-

μενο, ρέ. Ο ΒΛΑΜΗΣ

ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΕΣ

Κύριε Δήμαρχε,

Ούδέποτε σ'ας έ-

βλάψαμεν εις τό

παραμικρόν. Του-

ναντίον, σ'ας έσυμ-

παθήσαμε τόσον ώ-

στε διά νά επιδαψι-

λεύσωμεν περιποιή-

σεις εις τούς απο-

βιώσαντας συμπολί-

τας σας έπήγαμε νά

άνθίσουμε έπάνω

άπό τούς τάφους

των. Διατί λοιπόν

τόσον άσπλάγχγως

μάς έγκατελείπετε

σήμερον; Ούτε εις

τό Χρηματιστήριο

επαίξαμεν, ούτε την

λίραν έκατεβάσα-

μεν. Διατί αυτή ή

σκληρότης νά μάς

άφίνετε νά μαραι-

νώμεθα από την δι-

ψαν;

Διατελούμεν κτλ.

Βασιλικός, Δυό-

σμος, Άπίγανος,

Μαντ'σουράνα

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ»

ΟΛΟΥΣ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕ ΤΑΣ ΠΟΛΛΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Μέγας και πολυθόρυβος ό Δεύτερος φουτουριστικός Διαγωνισμός της «Σφαίρας». Είς αυ-
τόν θά κληθ'ούν ν' άπαντήσουν όλοι άνεξαιρέτως οι άναγνώσται μας, τών Άθηνών, του
Πειραιώς, τών Έπαρχιων, του Μετώπου, του Έξωτερικού.

Σ'ας παραθέτω ένα σχέδιον και σ'ας προσκαλώ όλους ν' άπαντήσετε.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

	Τὸ καλὸ πουλὶ	
Μία τίγρις		Ἕνας ἄετός
	Μία ζωὴ κ' ἓνας θάνατος	
ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕ ΤΑΣ ΠΟΛΛΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ		
Ἡ κυρία μὲ τὸ κλαρί καὶ μὲ τὰ δεσμά της		
Ἕνας †		Ἕνας οὐρανὸς μὲ ἀστρα
	Κάτω χρυσᾶ νομίσματα	

Αί άπαντήσεις σας δέον νά είνε όσον τό δυνατόν σαφέστεραι και νά ύπογράφονται με τά
πραγματικά σας όνόματα. Προθεσμία πρ'ος άποστολήν άπαντήσεων δίδεται μέχρι της 30ής
Ιουνίου. Βραβεία διά κληρώσεως:

- 1ον) Ένα ψαδάκι αξίας 100 δραχμών
2ον) > πολυτελές μπαστούνι. Καί:
3ον) > γυναικείον πόρτ μονέ

Ο Κ. ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ

Κάθε άπάντησις διά
διά νά γίνη δεκτή
άνάγκη νά συνοδεύ-
εται με τό παρα-
πλεύρως δελτίον

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕ ΤΑΣ ΠΟΛΛΑΣ
ΣΗΜΑΙΑΣ